

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročnine in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemaj nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 12.

V Ljubljani, v ponedeljek 16. januarija 1893.

Letnik XXI.

Slovenski liberalci in loža.

VI

Vera nima s politiko nič opraviti.

Odkar je vpeljana večinoma v vse evropske države konstitucija, odvisno je vse parlamentarno življenje od volitev, ki se ponavljajo v gotovih obdobjih. Kakoršne volitve, taki poslanci, take postave. Po sebi je umevno, da se loža ob takih prilikah trudi z vsemi sredstvi, kolikor mogoče svojih somišljenikov spraviti v postavodajalne zборе. Ker je po uradnih izjavah framasonskih edini resen nasprotnik modernemu, t. j. brezverskemu napredku katoliški duhovnik, zato si loža posebno prizadeva, da ga odstrani od javnega življenja, v prvi vrsti od volitev. Da pa to doseže, proglasila je geslo: vera nima nič opraviti s politiko. To geslo vodi in spremlja vse javno življenje po Italiji, Franciji in po njem se ravnafo framasoni povsod, kjer imajo količkaj močij. Ta klic je pa tudi že brezštevlnokrat odmeval iz naših liberalnih listov. Kolikrat se je že očitalo naši duhovščini, da se vmešava v volitve, ob enem se ji pa na srce polaga, naj ostane v cerkvi, v javnost naj pa ne stopa, to polje naj prepusti lajkom, ker „vera nima s politiko ničesa opraviti“. Kdo ne spozna v tej zahtevi naših liberalnih sorojakov framasonskega recepta!

„Duhovnik je sovražnik prostosti in svetlobe“, kliče framasonstvo skoro v vseh svojih obredih in katekizem kadošev imenuje duhovnike „nesramne morilce človeške prostosti, prostega raziskavanja in prostosti vesti“. (L. T. II., 303 in 87.)

Slovenski liberalci trobijo tudi v tem očitaniu s framasoni v isti rog. Tako se izraža njihovo glasilo „Sl. Narod“ 13. oktobra 1891: „Duhovniki... kohorta bojevnikov, ki zaradi mastne prihodnosti

tudi z nečednimi sredstvi ropočejo proti napravam, ki so pripomogle do zavednosti naše. Oni hoté biti višja kasta, ki upa, da bo s svojo voljo in močjo vse nadvladala in spravila pod peto“; 15. julija: „na katoliški podlagi razcvita se najbujnejši terorizem“; 7. avgusta: „duhovni sipljejo žveplo in ogenj na narodno-napredno stranko in mečejo vse, kar ni na njihovi strani brez usmiljenja v pavšalni peklenški kotel“; 16. julija: „ti gospodje bi radi s silo nas nazaj potisnili v čase teme in duševne onemoglosti, radi bi vpregli napredujoče učiteljstvo slovensko v jarem cerkvenega hlapčevstva“; 28. aprila: „z lece učijo ljudje, ki nemajo nobene družbinske omike in neso družega brali, ko „Danico“ ali „Rim. Katolika“ ali podobnega kaj“. — Taki ignoranti seveda ne smejo imeti besede v politiki!

Kakor pa skuša loža na eni strani svojim nasprotnikom, duhovnikom vtisniti znak mračnjaštva, tiranstva, neolike in surovosti, enako se sama sebe imenuje razsvitljeno in si prilastuje ves napredek. Od tod tolikrat povdarje luč in omiko in napredek. Na stotine dokazov za to trditev dobiš v framasonskem obredniku od stopinje „pomočnikov“ do „suverennega, generalnega, velikega nadzornika v 33. stopinji. Enako naši liberalci. Duhovniki so jim „mračnjaki“, „črnuhi“, „ki bi radi s širokokrajnimi klobuki in rakavimi kutami zamašili vsa okna, skozi katera prihaja človeštvu luč („Sl. Narod“ 10. sept.), oni so „nazadnjaki“, hrepeneči po srednjeveški temi“, a sami so pa „naprednjaki“, „prostomišljaki, omikanci, hrepeneči po luči in omiki, svojo stranko so krstili „narodno-napredno“, ker ime „liberalec“ je pri Slovencih kaj na slabem glasu in bi se jih na to limanico vjelo le malo. Kaj čuda tedaj, da se bahajo s svojo inteligenco in finim taktom („Sl. Narod“ 13. nov.) ter vedno povdarjajo, da se boré

za prostost in luč, zoper temo in duševno nazadnjaštvo.

Pri tej priliki omenim tudi mladoslovenskega gesla: „Vse za narod, svobodo in omiko“, ki jasno kaže framasonski izvir in sorodstvo z glavnimi načeli framasonskimi. Saj so besede „prostost“, „svoboda“, „omika“ šibole, na katerega vedno framasoni kažejo in prisegajo.

Kakor tripični bratje črtijo vero, enako so iz sovraštva do vere slovenski liberalci zavrgli staro katoliško-slovensko geslo: „Vse za vero, dom, cesarja.“ Ako ga pa še vse eno sémtertje navajajo, je to le taktika, pesek v oči.

Demoralizacija, hujskanje.

Po načelu, namen posvečuje sredstva (katero je v loži v posebnem slovesu, akoravno se javno tolikrat je z uito m podtika in očita), po tem načelu poslužujejo se tripični bratje v boju zoper temo očitanja, da duhovščina demoralizuje ljudi, da širi nered in upor. Primeri katekizem kadošev. (L. T. II., str. 286.)

Iluminat Weisshaupt imenuje duhovnike „zagovornike nereda“, br. Ragon pa zatiralec človeških pravic. To očitanje, da širijo duhovniki demoralizacijo, nered in upor, služilo je loži vrlo dobro za časa br. Pombala na Portugalskem, ko je ta zloglasni ondodni minister zatrl Jezusovo družbo in katoliško cerkev tako opustošil, da se bo še leta in leta čutilo, akoravno je že več kot 100 let preteklo, odkar se je moral ta mož umakniti s političnega površja.

Enako očitanje se je razlegalo zadnja leta iz framasonskih glasil na Laškem in iz francoske zbornice in ondodnih listov, očitajočih duhovnikom, da hujskajo z lece ljudi k uporju do obstoječe vlade, in so tako vzrok vseh izgredov. Da, še to se je francoski duhovščini očitalo, da je v zvezi z anarhisti, posebno z njihovim načelnikom Rava-

LISTEK

Pismo iz Rima.

(Piše Tihomil.)

I.

Božični praznik vzbuja v sreju veselje vsega krščanskega sveta, da je dobitljivi in usmiljeni Bog poslal človeštvu svojega Sina kot odrešenika. Ljubzen, mir in sprava so znak, so duša pomenljivega praznika. Ob jednom pa oživlja prijetne spomine na leta otroška, ko smo se v krogu domačem na sveti večer zbirali pred jaslami ter se veselili skrivnostnega včlovečenja Gospodovega.

Tukaj v Rimu je Božič za mlado in staro največje veselje. Se živi v ljudstvu krščanski duh ter se po svojih tradicijah krepko ustavlja zlobnim nakanam framasonskih bratov in njihovih pomagačev. Za Rimca je Božič pravi družinski praznik, „presépio“ (jaslice) je vsak večer v krščanskih družinah zbirališče sorodnikov in prijateljev, kjer se veselé pred zibelko betlehemskega deteta. Na trgih pa je med dnem živo gibanje med skladišči in kolibami, katere oblegajo otroci, občudujoč raznovrstne stvari, ki prijaajo očem in okusu.

Mnoge nemške družine, ki stalno bivajo v Rimu, imajo na sveti večer po nemškem običaju

svoje božično drevesce (Christbaum), katero pa je in ostane Italijanom tuje. In to je tudi naravno, kajti smreka od mrzlega severa ne ljubi normalnega italijanskega podnebja, čuti se osamelo tujko v deželi, kjer bujno raste drevje z vedno zelenim listjem, in sredi zime zlato-rumene „pomeranče“ zore na vrtovih in hodiščih ter ti na vseh vogalih ponujajo duhtečih cvetic, da pač ni treba v sobi iglastega drevesca, umetno okrašenega s pozlačenimi orehi in pisanimi bonboniki. Pa vsak narod ima tudi svoje lepe navade in šege; pustimo sosedom božično drevesce, a mi ohranimo svoje jaslice s sveto družino, pobožnimi pastirci in veselimi angeljci, katerih rajsko petje „Slava Gospodu v višavah in mir na zemlji ljudem, ki zo dobre volje“ naj odmeva povsod, kjer stanuje slovenski rod, razlega naj se po širni zemlji!

Na sveti dan zavedla me je pot na Eskvilin, kjer stoji jedna največih in najlepših rimskih cerkvâ, S. Maria Maggiore. V tej patrijarhalni rimski baziliki se hranijo ostanki jaslíc, v katerih je ležal nebeški Odrešenik kot novorojeno dete na betlehemske planjavi. V stranski kapeli je tudi staroslavna podoba Matere Božje, katero je po sporočilu naslikal sveti evangelist Luka. Drugo sporočilo pripoveduje, da je Janeza, pobožnega rimskega patricija v 4. stoletju v sanjah opomnila sveta devica, naj jej sezida cerkev na kraju, kjer bode drugo

jutro našel sneg. Enako prikazen sta videla v sanjah tudi njegova soproga in tedanji papež sveti Liberij. Naslednje jutro dne 5. avgusta leta 352 je bil navzlic poletni vročini grič Eskvilin pokrit s snegom. Papež Liberij gre v slovesnem sprevedu na Eskvilin ter v snegu zaznamuje tloris cerkve, katere stavbene troške je plačal patricij Janez.

V tej prekrasni cerkvi torej so shranjene jaslice iz betlehemskega hleva, njen največji zaklad, ki je izpostavljen edino ta dan v letu kot glasno spričevalo ljubezni nebeškega Sina, ki je postal naš brat.

Že prvi kristijani so visoko častili vse kraje in stvari, katere je Žveličar posvetil s svojo navzočnostjo in dotiko. To češčenje se je širilo ob jednom s sveto vero od vzhoda proti zahodu. Cesarica sv. Helena je osebno obiskala svete kraje ter dala jaslice obložiti s srebrnimi ploščami. Ob času svetega Hijeronima je toliko vernikov prihajalo v Betlehem, da je pisal sveti učenik od tam: „Od vseh krajev prihajajo ljudje semkaj; v mestu so vedno ljudje vseh narodov; vsak dan, vsako uro vidimo prihajati trumo bratov.“

Bolj ko nekaj Judje svojo skrinjo zavezo so verni kristijani cenili in častili jaslice ter jih močili s solzami veselja in kesa. Ko pa je Muhamedova vera širila se iz Arabije proti Palestini ter dalje

chol-om in da je ona provzročila eksplozije v Parizu, ki so napravile toliko strahu.

Tudi na tem polju podajajo naši liberalci frama-sonom roke in pobirajo stopinje za njimi. Po besedah liberalnih listov so le duhovniki varok sedanega narodnega razpora, oni delajo nemir, oni kalé vodo (volk in ovcá!). Ako stori duhovnik pri volitvah svojo vestno dolžnost in priporoča katoliškega kandidata, gotovo mu ne bo odšlo očitanje, da hujska in bega ljudi. Očita se duhovnikom, da so „rjoveči levi“, da so oni vzrok, da se „košatijo laž, verolomstvo, obrekovanje“, ti katoliški farizeji vlivajo strup v priprosto ljudstvo. („Sl. N.“ 18. aprila 1891.)

„Duhovniki trgajo sami narodu iz srca vero v katoličanstvo, ker kar duhovniki učé, to je le vera sovraštva („Sl. Nar.“ 9. marca), klerikalci so osvetljivi kakor Korzijanci, brezobzirni à la Machiavelli, pri njih javnem delovanju ni več etične podlage.“ („Sl. Nar.“ 5. avg.) „Na katoliški podlagi se motijo volilci, ščujejo trijalke, zlorablja jo lece, razcvita se najbujnejši terorizem (15. julija).

„Rodoljub“ imenuje duhovnike mešetarje, sleparje. Z eno besedo: „duhovniki so vzrok vseh razprtij, oni povsod zgago delajo, oni zanašajo korupcijo med priprosti narod (15. julija), oni so demagogična stranka. (18. nov.) In v tem so si vsi duhovni podobni, „škof dela prepir (7. aprila), delajo ga pa tudi v prvi vrsti ti razposajeni kapelani, ki ne poznajo nobene avtoritete več in vse v blato vlečejo“ (21. febr.), da, duh slavohlepija in nestrpnosti prešinil je vsó klerikalno gardo.“ (27. febr.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. januarija.

O *novi večini* je sedaj vse tiho. Stvar pride najbrž zopet v tir, ko se snide državni zbor, da bodo klubi mogli izraziti svoje mnenje. Dosedaj se je grof Taaffe še samo z levičarji bolj natanko pogajal. Grofa Hohenwarta in pa viteza Javorskega je pa le jedenkrat vsprejel, ker ta dva se v podrobnosti vladnega programa nista hotela spuščati, dokler kluba ne izrečeta svojega mnenja. Jutri se snide državni zbor in potem se bode kmalu videlo, kaka bode nova večina. Prav po volji se pogajanja za levičarje nikakor ne vršé. Liberalnim listom se že zdí potrebno, grofa Taaffeja strašiti z Mladočehi. Z njimi se levičarji zavežejo, da vržejo grofa Taaffeja. Ministerski predsednik se tega prav preveč ne boji. Mladočehi bi pač podpirali levičarje proti vladi, ali Plener se ne bode upal tako daleč, ker bi sicer utegnil grof Taaffe razpustiti državni zbor. Pri novih volitvah bi pa levičarji gotovo zgubili več mandatov, ako bi vlada jih ne podpirala. Levičarji bodo torej že odjenjali, ako bodo le konservativci hoteli privoliti v vladni program. Konservativni klub bode proti vladnemu programu gotovo imel več jako utemeljenih pomislekov. Zaradi tega je pa še jako negotovo, da bi se dobilo kaka trdna večina.

proti zapadu, puščajoč povsod sledove krvavih bojov, bile so jaslice leta 642 za časa papeža sv. Teodorja I. prenesene v Rim. Shranili so jih v imenovani cerkvi S. Maria Maggiore, kamor so prenesli tudi truplo sv. Hijeronima; hoteli so, da sveti učnik, ki je v svojem življenju zvesto čuval jaslice, tudi po smrti leži blizu njih. (Arringhi, Rom. subterr.)

Bilo je okolu 4. ure popoldne dne 25. decembra, ko stopiva s tovarišem, koroškim rojakom, v krasno razsvetljeno baziliko; strop je odseval v zlatu, ki ga je prvi prinesel iz Amerike Kristof Kolumb. Sirni prostori so bili polni vernega ljudstva. Jaslice so bile izpostavljene na velikem oltarju v prozornem kristalu s srebernim, pozlačenim okvirom, v kateri so vdelani dragoceni kamni: bogato darilo španskega kralja Filipa VI. Po petih večer-nicah vzdignejo štirje duhovniki jaslice na rame ter jih nesó med petjem v dolgem sprevedu po cerkvi v zakladnico, kjer so zaprte do drugega leta. Neko nepopisno, sveto čuvstvo prešinja človeka, ko zre s svojimi očmi one revne jaslice, v katere je Devica Marija položila Zveličarja sveta kot novorojeno dete. Jaslice nemajo prvotne oblike. Združenih je le pet očrnelih deščic, ki so bile stranice prvotnih jaslic.

Sv. Štefana dan se je trlo ljudstva v cerkvi sv. Štefana na griču Celiju blizu Koloseja, dasi tukaj ni zapovedan praznik. Starodavna, monumen-

Volitve v Liberci so hud udarec za liberalce. Če tudi jih je podpirala vlada, pa vendar niso dobili v mestnem zboru večine. V tretjem razredu zmagalo je vseh petnajst nemških nacionalcev. V drugem razredu je voljenih 9 nemških nacionalcev, 6 je pa ožjih volitev. V prvem razredu je pa volje njih 15 liberalcev. Sedaj je gotovo, da bode voljen nemško-naroden župan. Govori se pa, da vlada izvolitve kaknega nemškega nacionalca ne bi predložila cesarju v potrjenje. To je pa najbrž le prazno govorčenje. Nemški nacionalci bi se tudi ne dali ugnati sedaj, ko so zmagali proti združenim prizadevanjem liberalcev in vlade. Ako bi vlada ne hotela priporočati v potrjenje novega župana, bi jej ne kazalo drugega, kakor znova razpustiti mestni zbor, za kar bi se pa sedaj javaljne odločila. Češki listi zahtevajo, da se v Liberci sedaj osnuje državna policija, kajti le s tem bi se dal napraviti red v tem mestu. Drugače se bode pa prusofilski duh vedno bolj razširjal. Nove volitve so razmere le toliko premenile, da sedaj v mestnem zboru ni dr. Schükerja in Pradeja, ki sta poprej imela veliko besedo. Seveda, drugo leto prideta tudi ta dva zopet v mestni zbor, ker sta zgubila volilno pravico le za jedno leto.

Budejovski mestni zbor je našel novo sredstvo, da varuje nemški značaj mesta. Sklenil je, da ne dopusti več zidati pritličnih hiš, da s tem podraži stanovanja v mestu. Češki delavci bivajo največ v majhnih pritličnih hišah. Ko bi takih pritličnih hiš ne bilo, bi češki delavci ne hiteli v takem številu v mesto in ohranil bi se njegov nemški značaj. Deželni odbor pa tega sklepa ni potrdil in mestni zbor se je obrnil do upravnega sodišča.

Husov spomenik v Pragi postavil se bode torej na troške katolikov. Mestni svet je sklenil, da vsako leto, dokler se ta spomenik ne postavi, dovoli 1000 glđ. v ta namen. Dotičnemu odboru manjka še mnogo tisočakov, ali sedanjemu pa ni treba več skrbí, ker bode Praga plačala s svojimi doneski iz mestnega zaklada. Ta sklep je naravnost razžaljiv za vsakega pravega katolika. Praško katoliško prebivalstvo naj torej donša za spomenik tega krivo-verca? Omeniti moramo, da imajo v mestnem svetu večino Staročehi. Sedaj se je torej pokazalo, da v verskih ozirih Staročehi niso nič boljši od Mladočehov, in se torej ne čudimo, če jih češka duhovščina nič posebno goreče ne podpira.

Panamski škandal še ne bode kmalu končan. „Figaro“ pozivlje Carnota, da naj odstopi od predsedstva republike, ker je njegovo ime zamotano v to afero. Potem pride na njegovo mesto kak general, ki bode uresničil konservativno republiko. Pri obravnavi pred apelnim sodiščem se je pokazalo, da sta od panamske družbe Floquet in Freycinet zahtevala denarja. Vedno bolj se razkriva, kako so državni mogočnejši zlorabili to družbo. Podkupovanja so se vršila ne le v Evropi, temveč tudi v Ameriki. Dvanajst milijonov dolarjev se je bilo poslalo v Novi Jork, ki so se porabili v podkupovanje ameriških državnikov. Posebno je neki državni podtajnik veliko dobil, da je razširil novice: da se vlada Zje-

talna okrogla zgradba, prvotno paganski tempelj, pozneje bajé vojaško skladišče, kopalnišče, v petem stoletju cerkev, katero je papež sv. Simplicijan posvetil na čast prvemu mučeniku sv. Štefanu. Zaradi okrogle oblike imenuje se cerkev S. Stefano rotundo. Rotunda obsega dva kroga, starodavna kupa sloni na 56 kamenitih stebrih v dveh krogih. Znamenita je posebno ta cerkev po fresco-slikah na krožni steni. Tu je v velikih obrisih napisana krvava zgodovina krščanstva kot cela pano rama. Od kralja in kraljice mučencev, Jezusa in Marije, na ukaz kralja Heroda umorjenih nedolžnih otročičev do konca krščanskega preganjanja so tu na zidu v mnogih podobah naslikane raznovrstne grozne muke krščanskih junakov, da gledalca kar mraz spreletava. Kamor obrneš oko, povsod smrtno orodje, sekire, klešče, natezalnice, železni roglji, goreče grmade, kolesa, kotli z vrelim oljem, odsekane glave, roke, noge, razmesarjena telesa in kri; poleg krvavih žrtev pa stojé divji rablji mirnih in zlobnoveselih obrazov. Stud in strah, občudovanje, vera in ljubezen vzbujajo se v duši!

Nazaj gredé se pomudimo za nekaj trenutkov na Kapitolu. Pot nas pelje mimo Koloseja čez „Forum Romanum“ po strmih stopnicah na grič, kjer je nekdaš stal tempelj Jupitra Kapitolina, paganskim Rimljanom najsvetejši kraj. Imeti bi moral pero neumrljivega Danteja, da bi opisal in izrazil

dinjenih držav tudi zanima za to podjetje. Neka priča je pa pred apelnim sodiščem izjavila, da se ravno tako kakor pri panamski družbi godi pri vseh podjetjih. Ko je predsednik pokaral zaradi tega pričo, je poslednja izjavila, da je pripravljena dokazati, da se pri zalaganjih za pariška sodišča gode tudi podobne sleparije. Predsednik pa seveda ni dopustil omenjenega dokaza.

Premembi bolgarske ustave se protivi na vso moč eksarh. Najbrž ga hujska Rusija. Kacega posebnega koraka pa Rusija v tem oziru ne boče storila. Turško vlado je ruski veleposlanik vprašal, kako sodi o tej stvari. Vlada je pa odgovorila, da jo zmatra za čisto notranjo bolgarsko stvar, v katero se jej ne kaže vtikati. Potem pa Rusija ničesa ni storila. Govorilo se je o nekem skupnem koraku Rusije in Francije proti Bolgariji, ali do tega ne pride, ker panamska sfera ovira Francoze v diplomatičnem oziru.

V Črni gori so poslednje dne bili resni nemiri. V Nikšiću so se jeli puntati hercegovski izseljenci, katerim se jako slabo godi po zimi. Nevolja teh ljudij je tudi lahko umljiva. Črnogorci so jih nagovarjali, da so se selili iz Avstrije, sedaj pa ničesa zauje ne store. Med njimi je pa seveda tudi več roparjev, kateri so zaradi zlodejstva morali zapustiti Avstrijo, da so se odtegnili kazni. Črnagora je podpirala te ljudi proti Avstriji in sedaj le žanje sad svojega dela.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. januarija.

(Cesarjev dar.) Za popravo samostana č. o. frančiškanov v Jaski je daroval presvetli cesar 100 glđ.

(Kanonično vmeščen) je bil danes č. g. Matej Klun na faro v Zgoraji Tuhinji.

(Iz Maribora) se nam piše: Te dni odrine iz lempaškega okraja blizu Maribora v Ameriko 60 obitelj, med katerimi ena šteje 12 otrok; Bog vé, ali bodo ti slovenski naselniki v Braziliji brez slovenske besede božje se dobro čutili in prislužili po 4 glđ. na dan, kakor se jim obeta. — 13. t. m. je g. nadnavratelj Markovich, prvosednik podpor-nemu društvu za odpuščene kaznjence, povdarjal o priliki glavnega zborovanja blagovito delo tega društva. Povedani resnici v dokaz prebral je nekatera pisma, v kojih odpuščeni kaznjenci v hvaležnostjo zagotavljajo pošteno si krub služiti v službi, katero jim je draštvo preskrbelo. Društvo šteje 374 odličnih udov. — Dne 24. t. m. nehajo predavanja prvega semestra v mariborski bogoslovnici. — Predsednikom tukajšnje čitalnice je izvoljen č. gosp. A. Borsečnik, stolni vikar.

(Poroča) Poročil se je danes g. Dragotin Butorac c. kr. poštni oficijal, z gospo Terezijo Butorac vdovo Ribič-ovo.

(Umrl) je danes zjutraj g. Jožef Schreier, hišni posestnik v Špitalskih ulicah v Ljubljani star 44 let.

le približno spomine in čuvstva, ki so se mi zopet in zopet vzbujala, dasi sem že večkrat premeril to pot. V mislih zatopljen stal sem na vrhu stopnjic, na Kapitolu, o katerem smo toliko čitali, toliko sanjali v svojem mladoletju!

Devici Mariji posvečena cerkev kraljuje sedaj na razvalinah prvemu rimskih bogov posvečenega svetišča: cerkev Ara Coeli. Vladar rimskega Olimpa moral se je umakniti nebeški Kraljici, mogočni Cesar moral je Mariji prepustiti svoje bivališče.

Mali otročiči imajo tukaj svoje nedolžno veselje ob rojstvu nebeškega Deteta. V stranski kapeli so namreč v osmini božičnega praznika krasne jaslice. Tu je izpostavljen Jezušček, Rimcem toliko priljubljeni Santo Bambino v dragocenem oblačilu, na katerem se lesketajo dragi kamni v svitu mnogobrojnih lučic. Nasproti jaslicam ob kamenitem stebri je mala prižnica, na kateri otročiči do desetega leta v otroškem jeziku govore slavo in čast malemu Jezuščku. Ravno govori malo dekletce, ko se prerijem do prižnice: „Jezušček moj! Tako Te zebe na slamici v mrzli postelji! Pridi k meni, pridi, na moj dom! Dam Ti vse svoje igračice, katere so mi kupili moja mamica itd.“

Maogim so lesketale solze na trepalnicah, ko je rudčelčno, nedolžno dekletce pokleknilo ter s povzdignjenimi rokami prosilo Jezuščka, naj gre ž

(Hudi mráz.) C. kr. okrajni šolski svet logaški je radi hudega mraza dal zapreti vse ljudske šole. — Toplomer je po Notranjskem pretekle dni kazal 30 stopinj Cel.

(Odlíkovanje.) Njegovo Veličanstvo presvetli cesar je stotniku I. reda, gosp. Karolu Komp-u, upravnemu častniku 24. brambovskega bataljona, za njegovo dolgoletno in vspešno službovanje izrazilo svojo cesarsko zadovoljnost.

(Osebné vesti.) Iz Gorice se nam piše: Gosp. Franc Guozdenovič, pristav c. kr. kemično-kmetijskega poskušališča v Gorici, je imenovan tajnikom deželnega kmetijskega sveta za Tirolsko. — G. Ignacij Lah, c. kr. žandariski stražmojster, imenovan je c. kr. carinskim asistentom v Trstu. — Č. g. Mihael Bolter, stolni vikar v Gorici, boleha že več mesecev. Priporoča se v „memento“.

(Mrtev najden.) V šent-lovrenški fari so dobili v nekem hlevu zjutraj jako starega neznanega berača mrtvega.

(Mráz.) Iz Trebnjega se nam piše: Drugod se hvalite z mrázom, mi nismo zadnji: imeli smo ga dné 13. in 14. t. m. ob 7. uri zjutraj 31° C. — Tudi iz Retež pri Škofji Loki se nam poroča, da je bilo ondi 13. t. m. — 26° R., 14. pa — 25° R.

(Preč. monsign. Fr. Mercin-i), stolnemu dekanu v Gorici, se je zdravje zboljšalo. Včeraj je vže vstal. Bog nam ohrani svolasega starčka še dolgo let.

(Novi vožni listi za blage po železnicah.) Kakor se je že poročalo, so z dnem 1. jan. t. l. vpeljani novi obrazci vožnih listov. — Ker pa c. kr. državna in dvorna tiskarna ne more v nekaterih dneh natisniti dovolj novih obrazcev, se je dovolilo, da se za promet na tostranskih železnicah do 1. aprila t. l. smejo rabiti še stari obrazci, če se le tako popravijo, kakor veleva nova odredba. — Za promet po ogerskih železnicah se pa smejo le novi obrazci jemati.

(V fari Črnomolj) je bilo l. 1892 rojenih 132 otrok; 66 dečkov, 66 deklic; med temi je bilo 7 mrtvorojenih in šestkrat dvojčki. Od teh je bilo rojenih v mestu 44, 19 dečkov, 25 deklic, v vaseh pa 88, 47 dečkov, 41 deklic. — Umrlo je 99 oseb, 45 m., 54 ž. in sicer v mestu 22; 14 m., 8 ž.; v vaseh 77; 31 m. 46 ž. Od teh se je 1 ponesrečil, 1 samomor. Čez 80 let starih je bilo 11 oseb; 5 m., 6 ž. Najstarejši sta bili 2 ženi, stari po 88 let. — Poročenih je bilo 28 parov; v mestu 9, v vaseh 19.

(V Adleščah) je bilo l. 1892 rojenih 41 otrok, 21 dečkov in 20 deklic; med temi je bil 1 mrtvorojen, enkrat dvojčki ženskega spola. — Umrlo je 53 oseb (27 več od l. 1891), 24 moškega in 29 ženskega spola, najstarejša je bila stara 82 let. Od teh jih je umrlo 11 za davico in 4 za legarjem. — Porok je bilo 12. Najstarejši ženin je bil star 66 let, najmlajši 18. Najstarejša nevesta 55, najmlajša 19 let.

(Nova kardinala), eminenciji Ludovik Galimberti, pronuncij sv. Stola na cesarskem dvoru dunajskem, nadškof nicejski, ter Klavdij Vaszary, knezoprinas v kraljevini ogerski, nadškof ostrogonski,

njim ter ostane pri njem. Vsa ponaša otrokova, vse gibanje, glas in izrazi obraza so bili tako naravní, da bi človek mislil: v tem otroku je drugi Bossuet. Da, čuli so se v množici tihi „bravo“, ko je dekletce končalo svojo „pridigo“. Vem, kaj porekó nekateri, ki raje nedolžne otročiče vodijo v gledališča, na ples. A istina je, da se poštene rimske družine že tedne in tedne veselé tega otroškega veselja.

Italijan je živahen in vesel, če tudi mu vsak dan ni bogato pognena miza. Dasi sbornica in davki, borza in ministerske premembe privabljajo vedno nove življe v starodavni Rim ter skušajo pridobiti ljudstvo za nov red in nove moderne razvade, vendar je Rimec konservativen v svojem jedru. Ta konservativizem ima sicer tudi svoje slabe strani, a danes imamo pred očmi le njegovo dobro stran, staro njegovo prikupljivo naivnost, radovednost in veselí humor, ki ga kaže povsod, kjer in koder slavi kako slavnost.

Žal, da vlada in vsi svetni faktorji delajo na to, da ljudstvo odvadijo starim, dobrim tradicijam ter jih razrušijo, kakor so sovražne čete razrušile zidovje „Porte Pie“. Tudi Ara Coeli ne bode dolgo kraljevala na Kapitolu; kmalu bode na njeni strani stal spomenik Viktorju Emanuelu, spomenik framašonske slave!

prejela bodeta dné 1. februarja na Dunaju v dvorni župni cerkvi pri sv. Avguštinu iz rok Njegovega Velečanstva presvetlega cesarja kardinalski biret po predpisanih sijajnih slovesnostih, kakor veleva obstoječi dvorni obred.

(Usmiljeni bratje) oskrbujejo, večinoma z milodari, bolnišnico v St. Vidu na Koroškem. Bolnišnica je velike važnosti osobito za ubožnejše prebivalstvo. Lansko leto je bilo v bolnišnici 1107 bolnikov in sicer 431 kmetovalcev, 138 dninarjev, 39 kočarjev. Korošcev je bilo 849, Kranjcev 63, Štajercev 45, Ogrov 17, Lahov 15 itd. Po veroizpovedanju je bilo 1088 katoličanov, 18 protestantov, 1 pravoslaven.

(K svarilu) „Slovenec“ šte. 9. naj bo še to dostavljeno: Znano mi je, da je tista hudobna ženska, iz polomske fare na Kočevskem bila tudi v dobropoljski fari, v Laščah, v Mirni peči, v Ribnici ter ondi obrekovala zlasti duhovnike z Gorenjskega na najostudniši način, porabljala — ni se bala — najsvetejše stvari v to, da bi kaj milodarov dobila. Slepatici ne verjeti.

(Rečna tombola v St. Vidu nad Ljubljano.) Ministerstvo je dovolilo katol. družini rokodelskih pomočnikov v St. Vidu za društvene namene rečno tombolo s 600 tablicami po 10 kr.

(Sveče.) Z Dolenjskega se nam piše: Svečarji bodo postavljali prihodnje nedelje svoje „štante“ pred farnimi cerkvami, gospodinje pa kupovale sveče, da je po krščanski navadi blagoslovljena voščena sveča pri hiši. Voščena? — V tehniki izdelovanja sveč nisem domač, pa rad bi zvedel, kako in iz česa se delajo tiste tako lepo rudeče in zeleno pisane sveče, ki tako strašno kadijo, da ste v nizki kmečki hiši dve zadosti, da v pol uri zdravega človeka zadušite, nikar bojnika. Tudi to lastnost imajo, da se tako lepo oluščijo, kakor suhi štrukji, če se prav rahlo ne ravna z njimi. Koristil bi jim tudi sličen ukaz, kakor ste ga nedavno objavili z Ruskega, kjer so postavno določili, kako debela mora biti pri gotovi dolžini voščena sveča, ki se rabi pri bogoslužju. Kako bi se dosaglo, da bi ljudje kupovali in imeli tudi priliko kupovati dobre voščene sveče? — Res je, ljudje hočejo po ceni in lepo (?) pisano. Ne govorim o tistih, ki so res umetniško okrašene, bodisi za na svečnik, bodisi zvite v razna oblike (kot knjige itd.) in ki so potem tudi drage; take niso za praktično rabo, so le za pogled, kupuje naj jih, kdor rad lepe reči gleda in ima dosti denarja. Govorim o visokih svečah, ki so z rudečo in zeleno barvo prečečkane, se dobé za nizko ceno, pa vendar pokvarjenemu ali nerazvitemu okusu dopadejo. Skodujejo torej okusu, slabo, da, strašno goré, so iz slabe snovi in prav rade razpadejo. Svečarje bi bilo treba prisiliti, da bi takih in slabih sveč sploh ne izdelovali. Nekaj bi že pomagalo, ko bi n. pr. letos pri vsaki fari, kjer bo „štant“ postavljen, pazili na svečarja, zapisali si njegovo ime, pogledali sveče, tekem leta se prepričali, kakošne so bile njegove sveče. Drugo leto bi bilo potem mogoče ljudi že prej opozoriti na slabe sveče in svečarje, priporočiti, ali tudi preskrbeti jim od zanesljivih svečarjev poštenih sveč. Posebno pa bi morali drugo leto meseca januarja tudi objaviti imena nezanesljivih svečarjev. Dobro bi bilo, ko bi duhovniki že tudi letos opomnili ljudi, naj ne kupujejo tistih tankih pisanih sveč. Če pa kdo še kaj nedostatkov in pomočkov vé, naj jih v korist dobre stvari objavi.

Liga + 63.

(V gorjanski župniji) je bilo lani rojenih 55, in sicer 28 moškega in 27 ženskega spola. (Sploh je v tem kraju zanimivo, da je za stoletje nazaj vedno več moških rojenih, kakor ženskih.) Mrličev je bilo 37; 18 moškega, 19 ženskega spola, in med njimi le 8 otrok. 8 jih je bilo čez 80, 7 čez 70 let starih. Najstarejša je bila neka ženska, 87 let stara. Tudi nesreč se v našem kraju ne manjka. Jeden je bil ubit (34 let star), jeden zaklan (19 let star), in jeden je umrl za ranami vsled zlomljene noge (26 let star). Poročenih je bilo 11 parov; najmlajši ženin je bil 26, najstarejši 54 let star; najmlajša nevesta je štela 20, najstarejša pa 39 let.

(Umor in poskušeni samomor.) Iz Domžal, 16. januarja: Dnó 12. januarja zvečer zgodilo se je strašno zločinstvo v Preserjih, župnija Holmec. Posestnik Debevc se je zadnja leta silno hudo vdal nesrečni igri. Večkrat je kar stotine zmagal jeduo samo noč. Sevó, pridna žena in skrbna gospodinja k temu molčati ni mogla. Začel se je prepír in kreg v hiši. Omenenega večera je mož zopet slabe volje domov prišel; žena slutí, da bode zopet vrišč in kletev, zato reče dekli, da naj gre k sosedu

v vas. A gotovo uboga žena tega ne bi bila rekla, ko bi bila revica pač vedela, kaj hudobni mož goji v svojem srcu. Komaj dekla odide, zgrabi mož ženo pred ognjiščem, jo vleče v „kevderc“ („kevderc“ imenujejo tukaj malo sobo-spalnico) in tamkaj jo vrže na tla in jo začne neusmiljeno daviti. Žena, sicer močna in čvrsta, vendar svojega krutega moža ne more strahovati; ona slednjič obnemore, mož jo le še davi in jo nezavestno pusti na tleh, skoči hitro po britvo ter jej od zadej skoro polovico vratu prereže. Žena se je gotovo vsled zadane rane morala prebuditi, ker je imela jedno roko vso krvavo, reva si je najbrž hotela kri ustaviti. Po dovršenem tem strašnem dejanju se mož vleče v posteljo, kakor bi se ne bilo nič zgodilo, pred njim pa leži mrtva žena, vsa v krvi. Čez nekaj časa pride dekla domov, in ker je bilo že vse temno, se tudi ona podá k počitku; otroci namreč so že poprej pospali. — Drugo jutro zapové gospodar dekli, da naj zaneti ogenj in naj hitro skuha kosilo. Dekla mu odgovori, da bo pač zakurila, a kosilo da naj skuhajo mati. Gospodar se na to čisto hladnokrrno odreže: „Ona (žena) ga že ne bo kuhala!“ Ker gospodinje le ni iz kevderca, gre dekla pogledat, kaj da je, in glej! O strah in groza! vznak za vratmi leži mrtva gospodinja in okoli njej zmrznjena njena kri. Luč jej pade iz roke in vsa preplašena, z rokami plakajoča in z velikim krikom leti k drugemu sosedu, kjer je bila gospodinja doma, in ne more drugega povedati, kakor: „O jej, o jej, o jej, mrtva je, zaklana je!“ Nestrpno so ljudje vpili nad njo: „Kdo je mrtev?“ — „Oh, naša gospodinja, naša gospodinja!“ Cela vas je bila po koncu in vse se steka k Debevčevi hiši, vse sili noter. V veži, v kleti in pred hišo je vse jokalo in plakalo; mož pak je v hiši pri peči na klopi ležal, ne zmené se za vse očitjanje in zmerjanje, v roki držeč ostro britvo, s katero si je že dvakrat ranil na vratu. Ko se zopet pripravlja, da bi z britvo potegnil po vratu, skoči hitro k njemu čvrst mladenič in mu s silo iztrga britvo iz roke. Celi dan so ljudje iz bližnjih in oddaljenih vasi hiteli gledat nesrečno mrtvo ženo, ki je še vedno z zavihanimi rokavi ležala na tleh, kakoršna je bila namreč predvečer pri ognjišču. Po odhodu komisije so jo prenesli v mrtvašnico in jo v soboto dopoldne pokopali med glasnim jokom sorodnikov in nedolžnih njenih otročičev. Pokojna je bila stara le nekaj čez trideset let. Bila je prav tiha, skrbna in čvrsta gospodinja in mati čveterih otrok, najstarejša je staro šest let in najmlajše komaj eno leto. Kaj pa njen mož? Kot fant je bil zeló skromen in varčen, v zakonu pa se je preveč vdal nesrečni igri. O, nesrečna igra! Zdaj je morlec v ljubljanski bolnišnici, in ko okreva, potem gotovo ne odide zasluženi kazni.

(Zadnje žrebanje srečk rudečega križa dne 2. januarja t. l.) Vsled mnogih prošenj naših čast. naročnikov priobčujemo zadnje žrebanje navedenih srečk: Glavni dobitek 50.000 gl. je zadel serija 8880 št. 17; drugi dobitek 1000 gl. serija 4370 št. 19; po 500 gl. so zadele serija 2337 št. 28, ser. 2466 št. 23, ser. 4811 št. 24 in ser. 5657 št. 37; po 100 gl. so zadele serije 219 št. 12, ser. 1243 št. 35, ser. 5816 št. 48, ser. 6725 št. 8, ser. 6976 št. 25, ser. 7167 št. 24, ser. 8684 št. 48, ser. 10038 št. 15, ser. 11.560 št. 3, ser. 11.596 št. 41; po 50 gl. so zadele serije 1519 št. 6, ser. 3622 št. 43, ser. 3706 št. 8, ser. 6799 št. 9, ser. 7535 št. 18, ser. 9284 št. 22, ser. 11.835 št. 35; — Pri sledečem razdolžnem srečkanju so bile izžrebane serije 1288, 1451, 3400, 5349, 5367, 5962, 6054, 9690, 9726, 11.275 s šte. 1—50, katere se izplačajo s nominalno vrednostjo 12 gl.

Društva.

(Slov. posojilnica šentjakobska v Rožu na Koroškem) je izdala „računski sklop“ za XX upravno leto 1892, to je od 1. sept. 1891 do 1. sept. 1892 l. Najstarejša ta koroška slovenska posojilnica šteje že 1443 udov, ki imajo društvenih vlog 88.109 gl. 57 kr. V minuletem upravnem letu je imela posojilnica 335.748.40 gold. denarnega prometa. Mej drugimi se je vplačalo vložin 14.353.92 gl., hranilnih vlog navdložin 18.302.45 gl., vrnilo menijc 117.564 gl., plačalo obresti od posojil 8.939.39 gl., — Na menjce se je dalo posojil 124.613 gl., na dolžna pisava 5.798 gl. Obresti se je izplačalo 5181.12 gold. vzdignilo vložin 7475.23 gold., hranilnih vlog 21.098.56 gl. — Konto zgube in dobčka kaže mej drugim: uradnih stroškov 1930.96 gl., čestega dobčka 76 gl. — Bilanca kaže 194.707 gl.

Telegrami.

96 kr., za 6141 gld. 89 kr. več, kakor 1891 l. Posojila na menjice iznašajo 118.474 gld.; vknjižena dolžna pisma 72.156 gld. 63 kr.; društvene vloge udov 88.109 gld. 57 kr., hranilne vloge 89.359 gld. 21 kr. — Za vlozine se daje 5%, za hranilne vloge 4%. Letni občni zbor vršil se je dne 25. sept. 1892 l. — Navedene številke kažejo, kako plodonosno deluje ta najstarejši denarni zavod koroških Slovencev!

(Citalnica v Brežicah) priredi letos v pustnem času sledeče veselice: 22. januarja „tombolo s petjem in prosto zabavo“, 4. februarja „plesni venček“, 14. februarja „pustno zabavo“.

(V kat. bralnem društvu v Gorici) je nastal mal prepirtček radi židovsko-liberalnega lista „Corriere di Gorizia“. Društvo ni bilo nikoli naročeno na oni list, ali izposojalo si ga je od vredništva „Eco del litorale“. Radi nekkih grdih napadov so pa nekateri zahtevali naj se vrže list iz društvene sobe. Proti temu predlogu so se uprli nekateri novic željni gospodje, ker oni list ima navadno vse polno domačih novic. To bodi objavljeno za to, ker so vže nekateri listi krivo pisali, da je bilo kat. bralno društvo naročnik onega lista. Žal nam je, da je ta stvar prišla na dan ali še bolj nam je žal, da nemajo oni tako goreči gospodje — zaslužnega dela.

(Bralno društvo v Gorjah) je imelo dne 8. jan. popoldne po litanijah svoj letni občni zbor, pri katerem je bilo potrjeno staro načelnštvo; nameč; g. Jakob Žumer župan za predsednika, g. Janez Ažman, župnik, za njegovega namestnika, in g. Jožef Žirovnik, nadučitelj za tajnika in blagajnika. — Iz poročila predsednikovega posnamemo, da društvo obstoji 12 let, da je društvena hiša že popolno plačena, da število udov od leta do leta, če tudi počasi narašča (konec leta jih je bilo 67) in da pretečno leto nobeden udov ni umrl. Društvo je imelo sv. Matije dan oznanjeno mašo za žive in ranjce družvenike. Tudi je priredilo tekem leta dve veselici z gledališko igro in petjem (enkrat tudi s čarobno predstavo g. Hočevarja iz Podnarta), ki ste obe bili zelo obiskani in s pohvalo sprejeti. Da je pa stan bralnega društva tako ugoden, zahvaliti se je večinoma tukajšnjemu rojaku g. Zalokarju v Ameriki, ki je lan. društvu poslal 111 gld. v pomoč in je društvo tudi vpisal za pokrovitelja pri družbi sv. Cirila in Metoda. Na poziv predsednikov zaklicali so pričujoči člani izvanrednemu dobrotniku trikrat: slava! Društvena hiša se cenil s hišno opravo, z bukvarnico in gledališkem odrom vred na 1400 gld.; denarja pa je ostalo konec leta v gotovini okoli 100 gld. — Društvo si je naročilo za novo leto sledeče časnike: Slovenca, Domoljuba (3 iztise), Danica, ljubljanske in dolenske Novice, Mir (2 iztisa), Primorski list, Dom in Svet; Vrtec se kupi vezan konec leta, da se listi ne poguba. Tudi je društvo vpisano v Slovensko Matico in družbo sv. Mohorja. Kako blagodejno da vpliva to društvo na tukajšnje prebivalce, ni treba še razkladati. Le to je obzakovati, da se mladenčev premalo vpisuje; zato se je že lanskega leta odmah od mesečnih 10 kr. znižala za mladenče le na 5 kr. Morebiti, da jih s tem privabimo kaj več v naše kolo in tako obvarujemo razuzdanosti in surovosti, ki je žalibog le preveč še razširjena med našo mladino!

(Posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah) [Koroško], katero so dne 12. junija 1892 otvorili, je imela do konca l. 1892 prometa 39.270 gld. 72 kr.; udov ima 110, in sicer z 61 glavnimi in 69 upravnimi deliži. Posojil je dala 14.692 gld. vlog izločala 685 gld. in pri drugih zavodih naložila 2400 gld. Veseli nas posebno, da fužinski delavci radi v naš zavod svoj denar vlagajo.

Dunaj, 15. januarija. „Länderbank“ je sklenila, za časa razstave v Chicagu osnovati podružnico.

Gelsenkirchen, 15. januarija. Policija je razgnala tajen shod rudarjev. Udeležnike je razgnala z orožjem, ker se z lepa neso hoteli raziti.

Pulj, 16. januarija. Lloydov parnik „Milano“ je danes zjutraj na potu iz Dalmacije v Trst zadel ob pesek pri Capcompare in se je takoj potopil.

Draždane, 15. januarija. Soproga prince Friderika Avgusta je po noči povila princea.

Belgrad, 15. januarija. V občini Košeljvo pri Šabacu so bili izgredi ter je več mrtvih in ranjenih. Žandarmerija je naredila red. Skupščinarja Miloša Bogdanovića so zaprli zaradi veleizdaje.

Chicago, 15. januarija. Dva vlaka sta vkupe trčila. Trije vozovi so razdejani in so vsled tega jeli goreti.

Pariz, 15. januarija. Dopisnika časopisa „Budapesti Hirlap“ so zaprli, ker je svojemu listu pošiljal obrekljiva poročila o več zastopnikih prijateljskih vlastij in pa lažnjive trditve, da neki tuji vladar kaže sovražstvo proti francoskemu veleposlaniku. Še več nemških in italijanskih dopisnikov bodo še zaprli.

Novi Jork, 15. januarija. Panamski kongres v Cartageni je vsprejel podaljšanje za grajenje panamskega prekopa.

Ukazarij
V bolnišnici:
12. januarija, Jernej Marovt, gost. 72 let, pneumonia.

Fujci.
13. januarija.

Pri **Maliču**: Civrán, Hausner, Hilfreich, Fischer, trgovci, in Hartig, potovalec, z Dunaja. — Bremer, trgovec, iz Varnišina. — pl. Vest, zasebnik, iz Kranja. — Puntchart iz Maribora.

Pri **Stonu**: Blumrich: Lang, tehnik, z Dunaja. — Wittschleben, trgovec, iz Gradca. — Banner, trgovec, iz Budimpešte. — Pollak iz Trčila. — Segalla iz Rakeka.

Pri **Juznem kolodvoru**: Kozjek, uradnik; Slugitsch in Herzberg, potovalec, z Dunaja. — Mullisch, tovarnar, iz Trsta. — Malavašič iz Verda.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Naravnost na 24 ur
		barometar v mm	temperatura po Celsiusu			
14	7. u. zjut.	732.1	-25.4	brezv.	megla	0-00
	2. u. pop.	729.1	-17.4	sl. svzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	728.8	-19.2	brezv.	oblačno	
15	7. u. zjut.	728.0	-15.6	sl. vzh.	oblačno	4-00
	2. u. pop.	728.8	-8.4	sl. sever	„	
	9. u. zveč.	733.0	-10.6	brezv.	sneg	

orednja temperatura obeh dni -2.9° in -3.3°, oziroma za 0.1 in za 0.5° pod normalom.

J. BENDIK v Št. Valentinu pri Steyru

jedini izdelovalec novo izumljene c. k. privilegovane

svetle tinkture za usnje

s katero se naredi svetlo (zlika brez krtače) usnje na konjskih komatih, vozovih, usnje za čevlje in galanterijsko usnje, priporoča ta svoj izdelek, kateri se rabi ne le pri c. in kr. vojakstvu in velikih transportnih podjetjih na Dunaju, temveč tudi v hlevih cesarskih visokostij že več let.

Nadalje priporoča ravno isti za nepremočljive čevlje svojo slavnoznan 377 20-12

nepremočno mast za usnje,

ki daje usnju posebno mehko in se rabi celó pri najvišjem dvoru.

Cene: Svetla tinktura za usnje kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica štev. 1 — 80 kr., št. 2 — 40 kr., št. 3 — 20 kr.

Nepremočna mast za usnje kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr., 1/4 kilo 20 kr., 1/8 kilo 10 kr.

Prodajalci na drobno in vojaki dobé rabat.

Da se izogneš prevaram glej na ime „J. Bendik v Št. Valentinu“, ki je na vsakem kosu.

V Ljubljani je prodajeta Schussnig & Weber, v Celju Tanner in Stieger, v Mariboru Holasek in Martinz.

Terezija Butorac vdova Ribič,

Dragotin Butorac,

c. hr. poštni oficijal,

poročena.

V Ljubljani, dne 15. januarija 1898.

Mesto posebnega naznanila.

64 1

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 16. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 25 „
Zlata renta 4%, davka prosta	116 „ 60 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 90 „
Akcije avstro-ogerske banke, 800 gld.	998 „ — „
Kred. tne akcije, 160 gld.	320 „ 75 „
London, 10 funtov strl.	120 „ 70 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 61 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	59 „ 20 „

Dne 14. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	114 gld. 30 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 85 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	190 „ 25 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 „ 20 „
Zastavna pisma	100 „ 75 „
Kreditne srečke, 100 gld.	191 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ 50 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	25 gld. 25 kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gld.	18 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	— „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	90 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 22 1/2 „
Laških lir 100	— „ — „

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pisarni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljativjo vred gld. 2-60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor moč visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.